

מסורת הש"ס

(א) מחגיגה י"א. נדה ט.
(ב) תוספתא דאהלנות פ"ב.
(ג) שם פ"ד, ד' (אהלנות
פ"ב), ט' (ש"ך לע"ב).

תורה אור השלם

וְאֵלֶּה הַטִּמָּאִים לָכֶם
בְּכָל הַשָּׂרֵץ כֹּל הַנִּנְעֵ
בָהֶם בְּמֹתָם יִטְמָא עַד
הָעֶרֶב: וַיִּקְרָא יְיָ לֵאמֹר

נוסחת הריב"ן

(א) במקלות: (ב) שריון:
(ג) דמעות: (ד) להיות שלמה:
(ה) הרופא וקא מטער לבו:
(ו) היה אומר:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה טעמא וכו' :
הא ליכא שדירה דמת
לחד :

הנהגות מהר"ב
רנשבורג

א) ג'ם' הא לא קמני. ר"ב
ג' תוס' ד"ה טעמא
יניד וכו' ב) תוס' ד"ה
טעמא דליכא שדרי דמח
דלא. תיבות דמח דלא
מתקין ויניד דמחלל:
ג) ד"ה רביעית דס שכל
השני מחס וכו' כלל:
ד) ד"ה ועל עולם כשעורה
על רביעית דס וכו' ועל
גם כשעורה. מן תיבות
על רביעית פד כשעורה
נמחק:

הגהות התוספות

1. חיבת וכו' נחחק. 2. צ"ל
3. וואס. 3. צ"ל וואס.
4. צ"ל מה דר"פ.
5. צ"ל כחד חשיב ליה.
6. צ"ל דסלני רביס.

מוסף רש"י

הם. נשרים כחיו כל
הנעם בהם (נדה 41) ת"ל
הם. וכל אשר ימלו עלי
הם כמותם יעמלו (שם)
הנהיגה יא. החומט.
ומה אני שהוא מין שכן
קורין ליתא? הנה
קליפה הכוללת ומתעטלת
מחד כל מה שגדל, וזוהי
אזר קליפה של עשה
היא (שם).

פי' הרא"ש

[illegible]

בהן גדול פרק שביעי נזיר

העמאים לכם בכל השרך
אזי זהם יכול זכולס דמי
נחו ת"ל וכל אשר יפול
שמגע עדשה יטמא שהוא

אמר רב יהודה מדיסקרתא ת"ש (י"ב) בהם יכול ככולן ת"ל מהם אי מהם יכול מקצתן ת"ל בהם הא כיצד עד שיגע במקצתן שהוא ככולן ושיעורו חכמים בכעדרה שכן החומש תחלת ברייתו בכעדרה ש"מ שיעורא גמירי ללא אמר רב שמעיה כי בעינן שיעורא כדכדלא הוא כעדרה לא מטמא דלא נפלה נבחה נשמה יאכל נפלה בה נשמה לא חיביע לך: השרדה והגולגולת: איבעיא להו ששרדה וגולגולת תנן יא דלמא או שדרה או גולגולת אמר רבא ת"ש ש"י שדרה שגיר רוב או מפורקט ממאה מפני הקבר טעמא משום דגירד הא לא גירד ממא ש"מ או שדרה או גולגולת קתני א הא לא קתני הא קמ"ל דכי גירד טהורה איך תיבעי לך תא שמע י"ב רבי יהודה אמר ששה דברים ר' עקיבא מטמא וחכמים מטהרין וחזר בו ר' עקיבא ומעשה ששהביאו קופה מלאה עצמות לכהכ"נ של יסודות הניחוה באויר ונכנס תודום הרופא יכול הרופאים [עמן] ואמרו אין כאן שדרה מממת אחד טעמא דליכא שדרה דמחרא דהאיכא או שדרה או גולגולת דמחרא גירד ממגולגולת עליה ש"מ או שדרה או גולגולת תנן לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא שדרה וגולגולת דמתא אחד ליכא אלא אפי' או שדרה ממת אחד או גולגולת ממת אחד ליכא תא שמע ממנינא ומה הן ששה דברים שרבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין יועל אבר מן המת שבא משני מותם יועל אבר מן החי שבא משני בני אדם יועל חצי קב עצמות שבא משני מתים יועל רביעית דם הבא משנים יועל עצם כשעורה שנחלק לשנים והשרדה והגולגולת ואי

לה דמה אחד כדי שיעור
ממנה אחד ויגובולות ממנה
ש"ס ממניינא. דששה דברים
הזרוע או השוק שיש בו
בא ממנה שני וקריין הן
ס. לפי שלא אמרו שהיא
מן החי הבא ממאדם אחד
דס הבא ממנה אחד בזמננו
בשעורה ממנה אחד וכלל
ני מחיים הרי אלו ממעמין:
עלום

ת"כ פ"ב (מ"ה) נמי מן פלוגמיהו התחילו מר' עקיבא תחילה
בא שדרה בן דבת דרואי. מן ממה חדל: הו' איכא שדרה
מחלל לא מיעביץ קאמר לא מיעביץ שדרה וגולגולת דמחמת
מחמתה היתה מפורקת ומשכרת ואמרין לעיל דלף מן
ידן נקבר ואמר לעיל הקבר משכרו: **ת"ש** מבייטא מה
ועל אבר מן החי שבא משכרו ארע ועל חצי קר עצ
משכנת האלת (פ"ב) כפולגורא דר"ע ודבין ע"ה להוכיח
כ' רובע ארע דלחיי ממה אחד אינו מגלה כדמון כממתי
מגלה דר"ע מגלה כדמון כמתי דר"ע ופולגי רבנן עליה
הו' הכא משני מבייטא אלף אידי דלר"ע דלף כרכיית
ז' שפלק מבייטא. ק"ר הו' ממה אחד: והשדרה וגולגולת
ממי: **ס"א** ס"ד או שדרה או גולגולת חצי שכע
מח' דלף מחמת הו' כלל הו' ומשני לעולם שדרה וגולגולת
יכריס דפליגי' על ר"ע לאסוקי עטם כשעורה דיחיד הוא

נב.

עין משפט
גר מצוה

לד א מיי פיד תהל
 אמות עוממחא חל
 3 סמט פיד רמז
 לה ב מיי פיד תהל
 תחלמל אקדורא
 3 סמט לאין קל:
 לו ב מיי פיד תהל
 תחמל חל תהלס
 ופוי ו מיי מירוח 3
 ופיס צב"מ סמט עשין
 רמז:
 לו ד מיי פיד תהל
 עוממחא חלסו 1:
 לה ו מיי שס חלס
 ופוי ו מיי מירוח
 חלס: 3
 למד ד מיי פיד תהל
 מירוח סמט ופיד
 תחלמל עוממחא חל
 חלס: 3
 ב ח מיי סמט חלס 6:

פי' הרא"ש (ומשך)

[illegible][illegible]

לגולת מב' מה'ס כי קתני

(א) נראה דל"ל והלכך חס"י שם שדרה ממת אחד היה תגלח דלי משום וכו'.